

Boeijen
in de zaak
it gegoten,
is en de
en bevre-

g gepubli-
le en een-
le Gerefor-
Deze zaak
ar Noord-
eft als in-
ode heeft
n cordeel,
ik te doen,
enen.

gezag in
presidium
met haar
t volgt.)

EEK

gegeven in
gewezen
en Senaat
DE NIHI-
Verkelijk-
bewerkt
DAT HET
EN RUS-
k na ver-
perse!"
ij N.V. te
druk aan
aandacht
nu, naar

uggestieve
an het ge-
aar vast-
ts te veel
rdaad ten
dit boek

informatie"
ng kennis
is het kan-
eeling van

plaats den
Hermann
ialistische
id Danzig.
Rijksdag-
N.S.D.A.P.,
eveneens
de Nazi's,
het Rijk,
handen te
t van den
van 1934.
uranten in
menings-
al-socialis-
e van 1934

ijn ongeveer
werk bij de
ehandlings-
twoord, ook
e na de ver-
K. S.

tijd de ge-
d de theo-
stond met
wijze, die
recht liet
n tien ver-
God hem
belooning
ontvanger
Gods ver-
den Israë-
en en van
wig leven.

t, een man
de Joden,
leelden als
wenschap
hzelf en de
het anders
de wortel
ok in her-
echts door
eslachtsrol
een groote
e geboorte

1 geslacht,
Abraham

kwam het tot een openlijk conflict. Men verlangde van Rauschning, dat hij, zooals in Duitschland reeds in 1933 was geschied, Danzig zou „gelijk-schakelen“, de partijen zou opheffen, aanvallen zou doen op de Roomsche geestelijkheid, die „poli-tiek bedreef“ en scherpe anti-Joodische maatregelen zou nemen.

Rauschning beriep zich op den Führer, maar Hitler wilde geen beslissing nemen, liet die over aan Rauschning's voornaamsten tegenstander in dezen, den gouvleider Forster. Rauschning besloot toen af te treden. Hij heeft nog eenigen tijd in Danzig gewoond, maar spoedig bleek het hem, dat hij daar niet veilig was en daarom ging hij in ballingschap en woont nu in Zwitserland.

Waarom wij hiermede beginnen? Vooreerst, opdat ieder zien kan, dat we den schrijver maar niet als den eersten den besten moeten beschouwen, integendeel, hij is een man van groot formaat, een vooraanstaand leider geweest van de N.S.D.A.P., die persoonlijk contact met den Führer en andere voornaamste persoonlijkheden in de partij gehad heeft en die ook in de gelegenheid geweest is den geest van de partij, die nog belangrijker is dan de leiders, te proeven. Maar bovendien zijn we door dit begin ook gewaarschuwd. Het blijkt ons immers daardoor, dat we te doen hebben met een afvallige. En dat is een reden om sceptisch te staan. Partijgangers, die wegloopen en dan een boek tegen hun vroegere medestanders schrijven, genieten vaak geen algemeene achting. Zij maken toch noodzakelijkerwijs gebruik van gegevens, die zij nooit tot hun beschikking gehad zouden hebben, als zij geen partijgangers geweest waren. Het maakt eenigszins den indruk van verraad. Rauschning heeft dat trouwens zelf wel gevoeld, en volgens zijn voorwoord is hij dan ook alleen maar tot het schrijven van zijn boek overgegaan, omdat naar zijn meening langer zwijgen verraad zou zijn, waar de Europeesche beschaving op het spel staat en menige waarde die hem lief is, dreigt onder te gaan.

We willen in de tweede plaats enkele kernachtige uitdrukkingen van den schrijver citeeren, en daardoor de lezers bewondering bijbrengen voor de genialiteit van dezen man. Die zoo weet te schrijven en zoo raak kan typeeren, moet wel een groot man zijn en waardig zijn, gelezen en bestudeerd te worden! Inderdaad... Velen luisterden nu naar Rauschning, omdat hij het samengaan van Duitschland en Rusland voorspeld heeft en brengen hem daarom hun hulde. Dat is voor ons zijn grootheid niet. Wie maar eenigszins den wortel van het nationaal-socialisme kent en eveneens maar eenigszins — want diepe kennis is daartoe niet eens noodig — de gedachten, waardoor het bolsjewisme wordt gedragen, doorschouwd heeft, en wie maar eenigszins op de hoogte was met het opportunisten-karakter, dat het nationaal-socialisme kenmerkt, begreep wel, dat zulk een samengaan lang niet tot de onmogelijkheden behoorde. En vooral de Christen, die door de zalving van den Heiligen Geest de geesten kan proeven, wist reeds lang, dat nationaal-socialisme en communisme zeer nauw samenhangen en met angst in het hart verwachtte hij den tijd, dat de beenen van de anti-christelijke tang samen zouden komen.

Neen, dat is voor ons de grootheid van Rauschning niet — voor ons is het sterker bewijs, dat hij zoo scherp schrijven kan en zulke juiste typeeringen weet te geven. Ziehier enkele voorbeelden.

„Het nationaal-socialisme leidt zijn politiek niet af uit een wereldbeschouwing, maar het bedrijft wel politiek met een wereldbeschouwing; het profiteert van die wereldbeschouwing“... 33.

„De nationaal-socialistische „wereldbeschouwing“ komt niet voort uit een hogere intuïtie, maar zij is doelbewust „aangemaakt““ 34.

aanvankelijk een dubbele verhindering, die belet dat een geslacht zich zal kunnen ontplooiën in de toekomst. God moet hier met zijn genade tusschenbeide komen. De aanvang van Abraham's geslacht is, — de Heilige Schrift wil ons dat duidelijk toonen, — uit God. God werkt de oorsprong van dat leven op wonderlijke wijze. Het is alles uit Hem, Die de Almachtige is en Die Zijn genade betoont om Zijn heilswerk in de geschiedenis van vele eeuwen te volbrengen.

Dat is nu het evangelie van den Kerstdag. Alzoo lief heeft God de wereld gehad, dat Hij Zijnen eeniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat een iegelijk, die in Hem gelooft, niet verderve, maar het eeuwige leven hebbe. (Joh. 3:16).

God heeft Zijn Zoon gegeven!

We belijden, dat Jezus Christus geboren is uit de maagd Maria, en dat Hij dus met het menschenleven verbonden is, en daarin ingevoegd. Maar deze maagd Maria en heel dat koninkshuis van David en de nakomelingschap van Abraham zijn er alleen, omdat hier door Gods bijzondere ingrijpen een geslacht gevormd kon worden. God heeft ook heel dat geslacht in den aanvang, en natuurlijk ook in den voortgang, bewaard en in stand gehouden. Hier zien we één van de draden van het werk Gods tot heil van Zijn volk.

Alle roem is waarlijk uitgesloten!

De eigengerechtigheid der Joden wordt in den

„De elite — dat is de laag, die boven komt drijven (Pareto), de menschen, die de macht in handen hebben, die geen gewetensbezwaren en geen menscheleijheidsbevelingen heeft — heeft een verplichte training in de brutaliteit.“ 44.

„De politiek is tegenwoordig afhankelijk van een speciale organisatie-techniek“ 49.

„Controle tot onder de bedde-dekens“ 50.

„Despoten en despootjes, die een schamel bestaan bij elkaar bedelen door hun onderdanen uit te zuigen“ 54 (tekening van de nationaal-socialistische elite naar een citaat van Von Stein, vandaar het woordje schamel).

„Nationaal-socialistische machtswil moet herleid worden tot bewust-immorele energie“ 56.

„Voortjakkende hysteric“ (de energiebetooning der elite) 58.

„Zij beschouwt als den zin des levens het gevaar, als taak de macht, als middel het geweld en als doel de heerschappij over de geheele aarde“ (met het oog op de radicale jeugd in Duitschland gezegd) 66.

„Vijftien jaren van opvoeding van Moscou hebben niet klaar weten te spelen, wat het nationaal-socialisme gelukt is (het kweken van door en door consequente revolutionairen) 85.

Evenals bij zijn kerkelijke politiek laat het nationaal-socialisme ook hier (het gezin) bestaan; ja, het idealiseert de instelling zelfs nog, om haar in feite van binnen uit nog grondiger te kunnen vernietigen dan het bolsjewisme deed, dat uit leerstellige overtuiging recht op zijn doel afging“ 100.

„Het nationaal-socialisme is de cipiersuniform van een tyrannen-regering“ 101.

„Achter de komende groote wereldoorlogen teekent zich thans reeds de totale revolutie af als de ware machi der toekomst“ 174.

„Lijkenlucht in de Lichtstad“ (hiermede wordt bedoeld op de in nat.-socialistische kringen algemeen aanvaarde verzwakking van Frankrijk) 195.

Is niet de kennismaking reeds van deze citaten — en ze zijn met vele te vermengvuldigen, als „tyrannen-regering met vaderlijke vriendelijkheid“, een prikkel om kennis te nemen van alles, dat deze scherp-zinnige man in zijn boek ons te zeggen heeft?

In de derde plaats willen wij een overzicht geven van den inhoud. Het boek valt in drie deelen uiteen. Het eerste deel wordt gekarakteriseerd door de onheilspellende woorden: de overwinning der revolutionnaire nieuwe orde. Het bevat drie hoofdstukken. In het eerste wordt de weg naar het nihilisme gewezen. Duidelijk laat Rauschning hier uitkomen, dat het nationaal-socialisme alleen maar aan de macht kon komen, omdat de conservatieven in die dagen, mannen als Von Papen en Hugenberg, zich ten eenenmale in het nat.-socialisme bedrogen hebben. Zij dachten, dat zij het gebruiken konden om de ontevreden stroomingen onder het volk af te dammen en verder zouden zij het met die „sympathieke jongelui“ wel klaarspelen. En niet alleen, dat zij zich daarin vergist hebben; er was maar hun meening geen revolutie, die dreigde en wat er ook dreigde, een revolutie zeker niet! Maar de Nazi's waren hen in alle opzichten te slim af. Gebruik makende van enkele gedachtencomplexen, die er in gingen, als de wedergehoorte der wereld door herleving van het Germaansche ras en denken, het antisemitisme, een economisch stelsel, dat het roovende kapitaal wilde uitschakelen om plaats te maken voor het scheppende kapitaal en speculerende op den noodtoestand van den kleinen burgerman, hadden enkele mannen een groote massabeweging achter zich gekregen. Bij de conservatieven, die de macht hadden, maakten zij zich aangenaam door zich voor te doen als een beweging tot nationaal herstel. En toen die con-

wortel aangetast door te verwijzen naar het geslacht van Abraham. Wat zouden die Joden zijn, als God niet een geslacht gegeven had, en toen alle menscheleijheid mogelijkheden uitgeput waren, een stamhouder aan den patriarch geschonken had? De betekenis van Abraham bestaat dan ook niet hierin, dat hij in verband met zijn godvruchtigheid en standvastigheid door God wel beloofd moest worden, maar daarin, dat de genade Gods aan dezen mensch is beloofd, en hem bekwaamd heeft om in den tijd van zijn ouderdom nog vader te worden, en om te zijn de vader der geloovigen.

De betekenis van Abraham bestaat ook niet hierin, dat hij de Israëlieten als nakomelingen van hem bijstand verleenen zal in het eeuwige oordeel, maar dat hij door Gods genade geroepen, ook in geloofsgehoorzaamheid heeft willen gaan aan 's Heeren hand. En hij heeft aan de belofte Gods niet getwijfeld door ongelooft, maar is gesterkt geweest in het geloof, gevende God de eer; en ten volle verzekerd zijnde, dat hetgeen beloofd was, Hij ook machtig was te doen; daarom is het hem ook tot rechtvaardigheid gerekend. (Rom. 4:20-22).

Nu is het evangelie van den Kerstdag, het evangelie van de menschenwording van Jezus Christus,

servatieven vreezen gingen, dat die massa communistisch zou worden, haalden zij die mannen er in, maar eilacie, het bleek, dat het nationale herstel maar voorwendel was, dat de wereldbeschouwing slechts voor de massa diende, het bleek, dat die mannen alle macht wilden hebben om alle waarden te vernietigen en zichzelf in stand te houden. Mannen kwamen aan de macht, die bereid waren, elk beginsel over boord te werpen, behalve dan het beginsel, dat het geweld niet de ultima (laatste) ratio mocht zijn, maar de unica ratio (het eenige). Mannen gingen regeren, die een mystieke vereering invoerden van den leider, die godsdienstige termen gebruikten als Messias en belijdenis om het volk aan zich te binden, die over een perfecte organisatie beschikten, voor geen middel terugdeinsden (Rijksdag-brand) en die over een weergaloos kennis der massapsychologie beschikten en geleid werden door een uitzonderlijk groot man, Adolf Hitler.

Daardoor werden die conservatieven totaal uitgeschakeld, de nationaal-socialistische elite ging regeren, die alleen.

In het tweede hoofdstuk wordt gehandeld over de toekomst van dit regime. Volgens den schrijver gaan de eigenlijke leiders reeds door voor oude heeren. Men heeft in sommige kringen slechts medelijden voor den Führer. In die kringen wil men de permanente revolutie. Steeds weer moet alles afgebroken worden. Geen enkele waarde mag overblijven. Geen kerk, geen geloof, geen vrijheid, geen zedelijke norm. Duitschland moet heerschen over de geheele wereld. Dat is het eenige, waarmede rekening moet worden gehouden. „Deelnemen aan dit ontplofingswerk behoort tot de hooge en wrede genietingen van onzen tijd“. Er moet komen „ordering der arbeidsdemocratie“. Noodig is het „volstrekte opgaan van den enkeling in het arbeidsplan der arbeidsdemocratie“. „Oorlog is de zin van het leven“. Vechten, vechten al maar door. En hij dat vechten is het beter „misdadiger te zijn dan de normen te betrachten“.

Kan dat ideaal ooit worden verwezenlijkt? Zal het zoover komen, dat de permanente revolutie, de ontladeling van alle waarden in Duitschland doorgaat en zich uitstrekt kan tot de geheele wereld? Volgens Rauschning wel. Het gevaar zit niet in een marxistische revolutie, want Marxisten zijn er in Duitschland niet meer, maar in de steeds verder voortschrijdende verrevolutionneering der Deutsche arbeiders en der Deutsche jeugd, naar molieven, door de arbeidsdemocratie aangegeven. Dan komt het in Duitschland tot het bewust terugrijpen naar de amoraliteit, naar de meest-slechte instincten in den mensch als roof, haat, wraak, nijd, afgunst en zoo meer. En in den strijd tegen de Joden staat men zich tot dezen oorlog. En door totale mobilisatie — het geheele leven in dienst van den krijg — staat men zich tot dien greep naar de wereldrevolutie, de „dictatuur van het Deutsche grauw“.

In het derde hoofdstuk van het eerste deel wordt dan gesproken over den zelfmoord der voormalige machthebbers, die de macht overgaven en spreekt de auteur de verwachting uit, dat alleen een spoedige ethische oppositie, gedragen door de waarden van het Christendom, redding brengen kan.

Dit eerste deel is voor ons het belangrijkste. Het tweede deel gaat na, wat het leger had kunnen doen om het nationaal-socialisme tegen te houden. Maar het leger wilde wel aan dingen als totale mobilisatie — de wereldoorlog met zijn blokkade dreef dien weg op — enz. om Duitschland weer groot te maken. Voorts handelt de schrijver over de taak van het leger in het Derde

van Hem, Die opkomt uit een geslacht, dat verstorven is, voor hen, die zichzelf kennen als van nature dood in zonden en misdaden.

Ons Doopsformulier zegt, dat dit leven niet anders is dan een gestadige dood. Maar ook, dat er is de genade en de goedertierenheid des Heeren over al Zijn volk.

En zoo gaat de heerlijkheid van het Kerstfeest voor ons open. Tot ons, in wie van nature geen goed woont, is gekomen de genade Gods. God wil uit onzen dood het leven doen rijzen tot Zijn eer.

En Hij roept ons tot Zich, als zondaren in onszelf om de genade Gods dankend te erkennen. Hij richt onze harten op Jezus Christus, opdat wij ons in Gods onuitsprekelijke genade zouden verblijden.

Kerstfeest, dat is het feest van de kinderen van Abraham, als vader der geloovigen; van hen, die het belijden:

het leven was mij sterven
tot Gij mij op deet staan;
Gij doet mij schatten erven
Die nimmermeer vergaan.

D.

H. M.